

ДОЙДЕ ЕСЕНЬ

Чуйте тоя шумъ въ леса! —
Глухо шепнатъ дървесата.

Златна есенъ броди тамъ —
и ги багри съ огненъ пламъ.

Въ жълти кичури листа
Празни виждатъ се гнѣзда.

Славей, милъ и вдъхновенъ,
Не се чува тоя день.

Само скитникътъ кълвачъ
скоклю бързъ и бързъ ковачъ,
чука бодро — екне звукъ
въ тишината: чук-чук-чукъ!

Въ равнини и планини
блѣсъкътъ се потъмни.

Златна есенъ въ наokitъ златъ,
дойде съ щедра благодать:

Пълни, тежки кошове
съ едри, зрѣли плодове!

Иванъ Карановски

КЪСНА ЕСЕНЬ

Где сж днитѣ ясни
съ яснитѣ зори?
Лѣтото изгасна
въ глухитѣ гори.

И жетварска пѣсенъ
нийде не звучи,
ядовита есенъ
съ вѣтрове ечи.

Хълмове се гушатъ
въ пухова мъгла,
въ равнината пушатъ
беднитѣ села.

Тѣ сега оплакватъ
тжжнитѣ си дни
и съ любовъ очакватъ
свѣтли бжднини.

Пролѣтъ да настѣпи
въ родната земя,
слънце да окже
градове, села!

Асенъ Босевъ